

ΤΑ ΕΠΤΑ ΘΑΝΑΣΙΜΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ - ΟΔΗΓΟΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. μακάριος ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἀμαρτίαν οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀσᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεὶρ σου ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν. **τὴν ἀμαρτίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς ἀμαρτίας μου.** Ψ. λα' 1-5

Τις ἡμέρες λοιπὸν ἐκείνες, παρουσιάζεται ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς κηρύττοντας στὴν ἐρημο τῆς Ἰουδαίας καὶ λέγοντας: “Μετανοεῖτε· γιὰτὶ ἔχει πλησιάσει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν”. Γιὰτὶ γι’ αὐτὸν εἶναι που εἰπώθηκε μέσω τοῦ Ἡσαΐα τοῦ προφήτη, ὅταν ἔλεγε: Φωνὴ ἐνός που φωνάζει δυνατὰ στὴν ἐρημο: “Ἐτοιμάστε τὴν οδὸ τοῦ Κυρίου, ἴσια κάνετε τὰ μονοπάτι του”. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἐνδυμὰ του ἀπὸ τρίχες καμήλας καὶ ζώνη δερμάτινη γύρω ἀπὸ τὴ μέση του, ἐνῶ ἡ τροφή του ἦταν ἀκρίδες καὶ μέλι ἀγριο. **Τότε πορεύονταν ἐξω πρὸς αὐτὸν τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία καὶ ὅλα τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνη, καὶ βαφτίζονταν στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ ἀπὸ αὐτὸν, ἀφοῦ ἐξομολογούνταν τὶς ἀμαρτίες τους.** Μτ. γ' 1-6

Στάθηκε τότε ὁ Παῦλος στὸ μέσο τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ εἶπε: “Ἄντρες Ἀθηναῖοι, καθ’ ὅλα σας θεωρῶ δεισδιαιμονέστατους. Γιὰτὶ περνώντας καὶ βλέποντας με προσοχὴ τὰ σεβάσματά σας βρήκα καὶ βωμὸ στὸν ὁποῖο εἶχε γραφτεῖ ἐπάνω: “Στὸν ἀγνώστο θεό”. Αὐτὸ λοιπὸν που ἀγνοώντας σέβεστε, τοῦτο ἐγὼ σας ἀναγγέλλω. Ὁ Θεὸς που ἔκανε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα σ’ αὐτὸν, ἐπειδὴ εἶναι Κύριος οὐρανοῦ καὶ γῆς, αὐτὸς δεν κατοικεῖ μέσα σὲ χειροποίητους ναοὺς οὔτε υπηρετεῖται ἀπὸ χέρια ἀνθρώπινα, σαν νὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ κάτι ἐπιπλέον, αὐτὸς που δίνει σὲ ὅλους ζωὴ καὶ πνοὴ καὶ τὰ πάντα. Καὶ ἔκανε ἀπὸ ἕνα ἕθνος ἀνθρώπων, γιὰ νὰ κατοικούν πάνω σὲ ὅλο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς, ἀφοῦ ὅρισε προσδιορισμένους καιροὺς καὶ τὶς ὁροθεσίες τῆς κατοικίας τους, γιὰ νὰ ζητοῦν τὸ Θεό, μήπως ἀραγε μπορέσουν νὰ τὸν ψηλαφήσουν καὶ τὸν βρουν. ἀν καὶ, βέβαια, δεν εἶναι μακριὰ ἀπὸ καθέναν ἀπὸ ἐμὰς ξεχωριστὰ. Γιὰτὶ μέσα σ’ αὐτὸν ζοῦμε καὶ κινούμεστε καὶ υπάρχουμε, ὅπως καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς δικούς σας ποιητὲς ἔχουν πεῖ: **“Γιὰτὶ εἴμαστε καὶ γένος του”**.”

Ἐπειδὴ λοιπὸν εἴμαστε γένος τοῦ Θεοῦ, δεν πρέπει νὰ νομίζουμε πὼς ἡ θεία φύση εἶναι ὅμοια με χρυσάφι ἢ με ἀργυρο ἢ με λίθο, με χάραγμα τέχνης καὶ εφεύρεσης ἀνθρώπου. **Τους χρόνους λοιπὸν τῆς ἀγνοίας παραβλέποντας πράγματι ὁ Θεός, τώρα παραγγέλλει στους ἀνθρώπους νὰ μετανοοῦν ὅλοι παντού, καθότι προσδιόρισε ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία μέλλει νὰ κρίνει τὴν οἰκουμένη με δικαιοσύνη, με ἕνα ἀντρα που ὅρισε, ἀφοῦ ἔδωσε πιστοποίηση σὲ ὅλους, ὅταν τὸν ἀνάστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς”**. Πρ. ιζ' 23-31

ΟΙ 10 ΕΝΤΟΛΕΣ

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων: ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας

- οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ
- οὐ ποιήσεις σεαυτῶ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῆ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς
- οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου θεὸς ζηλωτῆς ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσίν με καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ προστάγματά μου
- οὐ λήμψη τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ οὐ γὰρ μὴ καθάριση κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ
- μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιάζειν αὐτήν. ἐξ ἡμέρας ἑργῶ καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη σου ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί ἐν γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησεν κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ διὰ τοῦτο εὐλόγησεν κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν
- τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι
- οὐ μοιχεύσεις
- οὐ κλέψεις
- οὐ φονεύσεις
- οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ
- οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκη αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἔστιν. Εξ. κ' 1-17

